

Comparison of Anxiety Disorders and School Phobia in Dyslexic and Normal Students

Yousef Dehghani, Ph.D.¹, Mahnaz Joukar, Ph.D.², Abbas Fazeli, M.A.³

Received: 2016.04.16

Revised: 2016.08.02

Accepted: 2016.10.05

مقایسه اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی در دانشآموزان نارساخوان و عادی

دکتر یوسف دهقانی^۱، دکتر مهناز جوکار^۲، عباس فاضلی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱/۲۸
تجدیدنظر: ۱۳۹۵/۵/۱۲
پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۷/۱۴

Abstract

Objective: The purpose of the present study was to compare anxiety disorders and school phobia in dyslexic and normal students. **Method:** This study is causal-comparative research in terms of design. The statistical population included all dyslexic students enrolled in learning disabilities centers of Bushehr and Borazjan as well as all normal students attended to Bushehr and Borazjan schools in 2015-16 academic year. Seventy eight students suspected of dyslexia were selected from community of students through cluster sampling method. Diagnostic tests (including Wechsler's intelligence scale for children reading disorder, ADHD, and conduct disorder tests) were administered based on which fifty students were purposefully selected. For data collection, Screen for Child Anxiety Related Emotional Disorders was used. Data was analyzed by MANOVA method. **Results:** The result showed that there is a significant difference between dyslexia and normal group on anxiety disorders and school phobia. Also the results showed that dyslexia students had higher scores in generalized anxiety, social anxiety, separation anxiety, phobia/somatiform problem and school phobia compared with normal students. Dyslexia students had difficulty in terms of this variable. **Conclusion:** According to the results it can be concluded that in the planning for therapeutic interventions for students with dyslexia, the anxiety and school phobia should be considered to be able to increase the effectiveness of such interventions.

Keywords: Anxiety disorders, School phobia, Dyslexia students, Learning disabilities

1. Corresponding author: Assistant Professor, Department of Psychology, Persian Gulf University of Bushehr, Email: ydehghani@yahoo.com

2. Assistant Professor, Department of Psychology, Persian Gulf University of Bushehr

3. M.A. in Educational Psychology, Department of Psychology, Persian Gulf University of Bushehr

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر مقایسه اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی در دانشآموزان نارساخوان و عادی بود. روش: پژوهش حاضر از نوع علی- مقایسه‌ای است. جامعه آماری پژوهش را کلیه دانشآموزان پایه چهارم، پنجم و ششم ابتدایی مبتلا به نارساخوانی مراجعه کننده به مراکز اختلالات یادگیری شهرهای بوشهر و برازجان و کلیه دانشآموزان عادی دختر و پسر پایه چهارم، پنجم و ششم ابتدایی شهرهای بوشهر و برازجان در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۴ تشکیل دادند به منظور انجام این پژوهش، ۷۸ نفر از دانشآموزان مشکوک به نارساخوانی به شوه تصادفی خوشای چندمرحله‌ای انتخاب و سپس از میان آنها تعداد ۵۰ دانشآموز پسر از اجرای آزمون‌های تشخیصی (از جمله آزمون هوش وکسلر کودکان، آزمون خواندن، آزمون ایدیاچدی و آزمون اختلال سلوک) به صورت تصادفی برگزیده شدند و ۵۰ دانشآموز عادی نیز به روش تصادفی مرحله‌ای انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. هر دو گروه پرسشنامه تشخیص اختلالات مرتبط با اضطراب کودکان بیراهمه، بربت، چیپت، بربیج، مونگا و باهر را تکمیل کردند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش تحلیل واریانس چندمتغیره استفاده شد. یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که بین دانشآموزان نارساخوان و عادی از لحاظ اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی تفاوت معنی‌داری وجود دارد. بین دانشآموزان نارساخوان و عادی از لحاظ اضطراب تعییم‌یافته، اضطراب اجتماعی، اضطراب جدایی و هراس / جسمانی‌شکل تفاوت معنی‌داری به دست آمد ($P \leq 0.001$). نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که در طراحی و برنامه‌ریزی مداخله‌های درمانی برای دانشآموزان مبتلا به نارساخوانی باید وضعیت طیف اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی آنان در نظر گرفته شود تا بتوان کارآیی این مداخلات را افزایش داد.

واژه‌های کلیدی: اختلالات اضطرابی، مدرسه‌هراسی، نارساخوانی، ناتوانی‌های یادگیری

۱. نویسنده مسئول: استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه خلیج فارس بوشهر

۲. استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه خلیج فارس بوشهر

۳. کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی، گروه روان‌شناسی، دانشگاه خلیج فارس بوشهر

مقدمه

(لودیگووسکا و زپیتا، ۲۰۱۲). مدرسه‌هراسی^۳ نوعی از اختلال‌های اضطرابی در کودکان است که با ترس شدید از رفتن به مدرسه مشخص می‌شود. دانش‌آموزانی که دچار اختلال یادگیری هستند به دلیل شکست‌های پیاپی، بیشتر دچار مدرسه‌هراسی و به همین علت در پیشرفت تحصیلی دچار مشکل می‌شوند (لودیگووسکا و زپیتا، ۲۰۱۲). میزان شیوع مدرسه‌هراسی در بین دانش‌آموزان مبتلا به نارساخوانی ۳/۲ تا ۱۷ درصد گزارش شده است (موگنینی، لاسی، لامالفا و آلبرتینی، ۲۰۰۹). طبق یک گزارش دامنه مدرسه‌هراسی کودکان ایرانی نیز در دامنه ۳/۲ تا ۱۷ درصد از کودکان گزارش شده است (کمیجانی، ۱۳۸۴). در این زمینه زلای و قربانی (۱۳۹۳) در پژوهش خود به مقایسه انگیزش تحصیلی و اشتیاق به مدرسه در دانش‌آموزان با و بدون نارساخوانی پرداختند. نتایج نشان داد که میانگین نمرات گروه مبتلا به نارساخوانی در متغیرهای انگیزش درونی، انگیزش درونی برای دانستن و نمره کلی انگیزش تحصیلی، اشتیاق رفتاری، اشتیاق هیجان و نمره کلی اشتیاق به مدرسه به طور معنی‌داری پایین‌تر از گروه عادی است.

از سوی دیگر، پژوهش‌ها نشان داده است که بسیاری از دانش‌آموزان نارساخوان به اختلالات درون‌سازی و برون‌سازی شده همچون کناره‌گیری، شکایات جسمی، اضطراب و افسردگی، مشکلات اجتماعی، اشکال در تفکر، پرخاشگری و رفتارهای بزهکارانه دچار هستند (لودیگووسکا و زپیتا، ۲۰۱۲؛ عیسی، ۲۰۱۰). بسیاری از محققان اختلالات هیجانی را پیامد مستقیم نارساخوانی و ناکامی‌های ناشی از آن می‌دانند. لذا نارساخوانی نقشی انکارناپذیر در پدید آمدن و تشدید اختلال‌های روانی دارد، ولی تعیین پیامدهای مستقیم یا غیرمستقیم آن بسیار مشکل است. برای این کودکان، نارساخوانی نوعی شکست است که بر حالت هیجانی آنها تأثیر می‌گذارد و سبب بروز گسترهای از اختلالات اضطرابی و خلقی می‌شود

ناتوانی‌های یادگیری^۱ به مجموعه‌ای از اختلالات ناهمگن گفته می‌شود که به صورت اشکال جدی در یادگیری و کاربرد مهارت‌های گوش دادن، تکلم، خواندن، نوشتن و ریاضیات ظاهر می‌کند. این اختلالات ریشه عصب‌شناختی و روندی تحولی دارند که پیش از دبستان شروع می‌شوند و تا بزرگسالی ادامه پیدا می‌کند (آرباخ، گراس-تسور، مانور و شالو، ۲۰۰۸). شایع‌ترین نوع ناتوانی یادگیری نارساخوانی^۲ است (بالکمن، ۲۰۱۳). در مورد بعضی از کودکان به رغم وجود هوش طبیعی، فرصت‌های مناسب آموزشی و فقدان اختلالات هیجانی، یادگیری خواندن برایشان دشوار است. همچنین سن خواندن کودکان دارای نارساخوانی دو سال یا بیشتر از سن تقویمی آن‌ها پایین‌تر است (واجوهیان و نیدو، ۲۰۱۱). به‌طورکلی ۱۰ درصد از دانش‌آموزان مشکلات نارساخوانی دارند. در پژوهشی، میزان شیوع این اختلال در کودکان مدرسه‌ای ۳ تا ۱۷/۵ درصد گزارش شده است (صدقانی، فروغی، شفیعی و مراسی، ۲۰۱۰). نارساخوانی از اساسی‌ترین مشکلاتی است که کودکان با ناتوانی‌های یادگیری با آن مواجه هستند زیرا کودکی که نمی‌تواند بخواند، شناس بسیار کمی جهت موفقیت در مدرسه دارد (سیف‌نراقی و نادری، ۱۳۸۴). همچنین عدم موفقیت کودکان در یادگیری خواندن در سال‌های اولیه مدرسه، او را به‌طور مؤثری از دیگر مواد درسی بازمی‌دارد. اگر این شکست‌ها در طول زمان تکرار شود ممکن است در عزت‌نفس و خودپنداره فرد تأثیر منفی داشته باشد و این امر مجددًا در پیشرفت تحصیلی او تأثیر خواهد گذاشت و یک دور معیوب به وجود خواهد آمد (هامفری و مولینز، ۲۰۰۲).

تحقیقات نشان داده است که دانش‌آموزان نارساخوان پس از تجربه شکست و احساس ناشایستگی در چند سال متوالی تحصیل، نشانه‌هایی از پریشانی و بیگانگی از دنیای مدرسه بروز می‌دهند

مشکلات روان‌شناسختی دانشآموزان مبتلا به ناتوانی در یادگیری، خلأهای پژوهشی در این زمینه و استفاده از نتایج این پژوهش در زمینه آسیب‌شناسی مبتلایان به ناتوانی در یادگیری از ضرورت‌های مهم این مطالعه است. بنابراین با توجه به پیامدهای احتمالی اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی (عدم پیشرفت در مدرسه، تمایل به رفتارهای انحرافی و یا پرخاشگرانه جهت کاهش اضطراب و همچنین خطر ترک تحصیل)، پژوهش حاضر سعی دارد تا به مقایسه اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی در دانشآموزان مبتلا به نارساخوانی و دانشآموزان عادی بپردازد.

روش

پژوهش حاضر با توجه به ماهیت موضوع و اهداف، از نوع علی- مقایسه‌ای (پس‌رویدادی) است.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه آماری پژوهش را کلیه دانشآموزان دختر و پسر پایه چهارم، پنجم و ششم ابتدایی مبتلا به نارساخوانی مراجعه‌کننده به مراکز اختلالات یادگیری شهرهای بوشهر و برازجان و کلیه دانشآموزان عادی دختر و پسر پایه چهارم، پنجم و ششم ابتدایی شهرهای بوشهر و برازجان در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۱۳۹۵ تشکیل دادند. برای انتخاب نمونه دانشآموزان مورد مطالعه از شیوه نمونه‌گیری خوش‌های چندمرحله‌ای استفاده شد. بدین صورت که ابتدا فهرست مراکز اختلالات یادگیری شهرستان‌های بوشهر و برازجان تهیه و از بین آن‌ها تعداد ۴ مرکز (۲ مرکز در شهرستان برازجان و ۲ مرکز در شهرستان بوشهر) به صورت تصادفی انتخاب شد. سپس از میان این مراکز با توجه به نظر کارشناسان و علائم نارساخوانی، به صورت تصادفی خوش‌های چندمرحله‌ای، ۷۸ دانشآموز مشکوک به نارساخوانی انتخاب شدند. پس از اجرای آزمون‌های تشخیصی (آزمون هوش و کسلر کودکان، آزمون اختلال خواندن، آزمون ای‌دی‌اچ‌دی و آزمون اختلال سلوک) تعداد ۵۰ نفر از میان دانشآموزان مراکز انتخاب شدند و مورد مطالعه

(دیاکاکیس و همکاران، ۲۰۰۸). اختلالات اضطرابی از شایع‌ترین انواع آسیب‌های روانی در میان کودکان و نوجوانان است (موریس، دی‌جانگ و انگلن، ۲۰۰۴). از نظر روان‌پژوهی، اضطراب نوعی ناآرامی، احساس خطر و ترس ناخوشایند و منتشر است که منبع آن قابل‌شناسایی نبوده، با تغییرات جسمانی مانند تپش قلب، سردد و تنگی نفس همراه است (سادوک و سادوک، ۲۰۱۱). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که دانشآموزان نارساخوان دچار مشکلات اضطرابی متعددی هستند که ممکن است پیشایند و یا پیامد نارساخوانی باشد (نلسون و گریگ، ۲۰۱۲). برای مثال، نویتا و ویتراک (۲۰۱۶) در پژوهشی روی دانشآموزان نارساخوان دو کشور اندونزی و آلمان، اختلالات اضطرابی همچون اضطراب جدایی، اضطراب اجتماعی و اضطراب عمومی را در آنان شناسایی کردند. در پژوهشی دیگر نیز مشخص شد که ۲۴/۵ درصد از نمونه دانشآموزان نارساخوان دچار یکی از اختلالات اضطرابی هستند (مارگاری و همکاران، ۲۰۱۳). عباسی (۱۳۹۴) در پژوهش خود به مقایسه اضطراب اجتماعی در دانشآموزان با و بدون ناتوانی یادگیری خاص پرداخت. نتایج نشان داد که بین دو گروه در اضطراب اجتماعی تفاوت معنی‌داری وجود دارد؛ به عبارت دیگر دانشآموزان مبتلا به اختلال یادگیری نسبت به گروه سالم در مؤلفه‌های اضطراب اجتماعی نمره بالاتری کسب کردند. در پژوهش باعزت (۱۳۸۷) مشخص شد که اضطراب و افسردگی نقش تعیین‌کننده‌ای در پیش‌بینی نارساخوانی و مؤلفه‌های آن (سرعت، دقت و درک خواندن) دارد. به طور کلی دانشآموزان نارساخوان دو برابر بیشتر از دانشآموزان دیگر دچار پریشانی، اختلالات اضطرابی و مشکلات سلامت روان هستند (ویلسون، آرمسترانگ، فاری و والکات، ۲۰۰۹). همچنین شیوع بالای ناتوانی در یادگیری در دانشآموزان، نقش اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی به عنوان عامل‌های کلیدی در موفقیت، ارتقای سلامتی و کاهش

همبستگی بالایی دارد ($\beta = 0.48$) که این مطلب بیانگر روایی همگرای این پرسشنامه است. در زمینه پایایی نیز پژوهش بوید، گینسبرگ، لامبرت، کولی و کمپبل (۲۰۰۳) که روی نمونه‌ای ۱۹۰ نفری از کودکان ۹ تا ۱۹ ساله انجام شده بود، گزارش کرده است که پایایی این پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ برابر 0.90 و برای زیرمقیاس‌ها در دامنه‌ای از 0.78 (اختلال اضطراب جدایی) تا 0.87 (اختلال هراس) است. در ایران پالاهنگ، ربیعی، خرمدل، زرهپوش و سجادیان (۱۳۹۱) پایایی، روایی و ساختار عاملی این پرسشنامه را مورد بررسی قرار دادند. ضریب آلفای کرونباخ و پایایی آزمون- بازآزمون کل مقیاس به ترتیب 0.93 و 0.83 به دست آمد. تحلیل عاملی اکتشافی با روش مؤلفه‌های اصلی و چرخش واریماکس به استخراج هفت عامل منتهی شد که روی هم 43 درصد واریانس کل را تبیین کردند. همچنین روایی همگرای پرسشنامه از طریق همبستگی با پرسشنامه اضطراب مدرسه و پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان معنی‌دار گزارش شد ($\alpha = 0.81$). همچنین قمری گیوی، عباسی و فلاحزاده (۱۳۸۸) پایایی و روایی این پرسشنامه را مطلوب گزارش کرده‌اند. جهانگیری و بروزگر (۱۳۹۳) نیز در پژوهشی کفايت روان‌سنگی مقیاس غربالگری اختلالات هیجانی مرتبط با اضطراب کودکان را مورد مطالعه قرار دادند. جهت اندازه‌گیری پایایی مقیاس از دو روش بازآزمایی با فاصله زمانی ۲ هفته و آلفای کرونباخ استفاده گردید که پایایی کل این مقیاس از روش آلفای کرونباخ برابر با 0.98 و بازآزمایی 0.93 به دست آمد. نتایج تحلیل عاملی ۷ عامل را استخراج نمود که این عوامل روی هم $84/65$ درصد از کل نمرات را تبیین می‌کند و بار عاملی هر یک از سوالات روی عامل استخراج شده بسیار زیاد و معنی‌دار است.

آزمون وکسلر کودکان

این مقیاس دارای ۱۲ زیرآزمون (۶ آزمون کلامی، شامل اطلاعات، شباهت‌ها، حساب، واژگان، فهم،

قرار گرفتند. برای دانشآموزان عادی نیز ابتدا از مناطق ۲ گانه آموزش و پرورش شهر بوشهر و یک منطقه آموزش و پرورش شهر برازجان، دو منطقه انتخاب و از بین این دو منطقه، تعداد ۸ مدرسه انتخاب شدند و در مرحله بعد به صورت تصادفی خوش‌های چند مرحله‌ای ۵۰ نفر انتخاب شدند و مورد مطالعه قرار گرفتند. دانشآموزان عادی بر اساس سن، جنس، پایه تحصیلی با دانشآموزان نارساخوان همتاسازی شدند.

ابزار

پرسشنامه تشخیص اختلالات مرتبط با اضطراب کودکان^۴

پرسشنامه تشخیص اختلالات مرتبط با اضطراب کودکان یک ابزار خودگزارشی است که بی‌ Maher و همکاران آن را به منظور ارزیابی علائم اختلالات اضطرابی بر طبق معیارهای ویرایش چهارم دی‌اس‌ام در کودکان ۸ تا ۱۸ ساله ساخته‌اند و شامل دو نسخه والدین و کودکان است (Bijmaier و همکاران، ۱۹۹۹). این مقیاس دربردارنده یک مقیاس اضطراب کلی و پنج زیرمقیاس اضطراب تعیین‌یافته، اضطراب جدایی، اضطراب اجتماعی، مدرسه‌هراسی و اختلال هراس/جسمانی شکل است. فرم کنونی این آزمون (فرم کودک) دارای ۴۱ عبارت است که از این تعداد ۱۳ ماده مربوط به زیرمقیاس هراس/جسمانی شکل، ۹ ماده مربوط به زیرمقیاس اضطراب تعیین‌یافته، ۸ ماده مربوط به زیرمقیاس اضطراب جدایی، ۷ ماده مربوط به زیرمقیاس اضطراب اجتماعی و ۴ ماده مربوط به زیرمقیاس اختلال مدرسه‌هراسی است. در این مقیاس از کودکان و نوجوانان خواسته می‌شود در مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای مشخص کنند که هریک از علائم را به چه میزانی تجربه می‌کنند. در زمینه روایی این پرسشنامه، سو، وانگ، فان، سو و گاو (۲۰۰۸) در یک مطالعه روی ۱۵۵۹ دانشآموز در کشور چین گزارش کرده‌اند که مقیاس اصلی و زیرمقیاس‌های این پرسشنامه با مقیاس چکلیست رفتار کودک

نوع خطا یک نمره به آزمودنی تعلق گرفته و مجموع نمرات وی در خطاهای به عنوان خطای کلی آزمودنی در نظر گرفته می شود. به ازای هر پاسخ صحیح به سوالهای درک مطلب نیز یک نمره به آزمودنی تعلق می گیرد. بنابراین دامنه نمرات در درک مطلب از ۰ تا ۶ است. در نهایت، میزان مدتی که آزمودنی از شروع تا پایان متن (بر حسب ثانیه) صرف می کند، سرعت خواندن محسوب می گردد (نصفت و نظری، ۱۳۸۲).

آزمون علائم مرضی کودک بر اساس ویرایش چهارم دی اس ام

از این آزمون به منظور تشخیص افتراقی دانشآموزان نارساخوان از دانشآموزان مبتلا به ایدیاچدی و اختلال سلوک استفاده شده است. پرسشنامه علائم مرضی کودک^۵ یک مقیاس درجه بندی رفتار است که اسپیرافکین و گادو آن را در سال ۱۹۹۴ به منظور غربال اختلالهای رفتاری و هیجانی در کودکان سنین ۵ تا ۱۲ سال تدوین کرده اند (توکلی زاده، ۱۳۷۵). توکلی زاده (۱۳۷۵) روایی و اعتبار این پرسشنامه را در ایران محاسبه کرده است. این پرسشنامه در دو مرحله روی دانشآموزان دبستانی شهر گناباد انجام گرفت که در آن از فرم های والد و معلم پرسشنامه آزمون علائم مرضی کودک به عنوان ابزار غربالگری استفاده گردید. ضریب اعتبار فرم های والدین و معلمان (پرسشنامه نارساخوانی توجه همراه با بیش فعالی، ایدیاچدی و آزمون اختلال سلوک) از طریق بازآزمایی به ترتیب ۰/۹۰ و ۰/۹۳ برآورد شد (توکلی زاده، ۱۳۷۵).

یافته ها

آزمودنی های این پژوهش شامل ۵۰ نفر دانشآموز مبتلا به نارساخوانی با میانگین سنی ۱۱/۲۴ (و انحراف معیار ۶/۰۹) و ۵۰ دانشآموز عادی با میانگین سنی ۱۱/۷۶ (و انحراف معیار ۶/۳۴) بودند. ویژگی های توصیفی متغیرهای پژوهش (میانگین و انحراف استاندارد) در جدول ۱ ارائه شده است.

حافظه عددی و ۶ آزمون غیر کلامی یا عملی شامل تکمیل تصاویر، تنظیم تصاویر، مکعب ها، تنظیم قطعات، تطبیق علائم و مازها) است که از این تعداد ۲ زیر آزمون مازها و حافظه عددی جنبه ذخیره ای دارد (پاشاشریفی، ۱۳۹۰). مقیاس جدید وکسلر کودکان عموماً از اعتبار بالایی برخوردار است. متوسط همسانی درونی گزارش شده توسط وکسلر (۱۹۹۱) در مورد همه ۱۱ گروه سنی برابر با ۰/۹۶ برای هوش بیرونی مقیاس کلی، ۰/۹۵ برای مقیاس کلامی و ۰/۹۱ برای مقیاس عملی بوده است. همسانی درونی برای خرده آزمون های خاص تغییر پذیری داشته است. کمترین ضریب همسانی در مورد الحاق قطعات برابر ۰/۶۹ بیشترین ضریب در مورد گنجینه لغات برابر ۰/۸۷ گزارش شده است. ضرایب اعتبار متوسط برای خرده آزمون های کلامی بین ۰/۷۷ تا ۰/۷۸ است. در حالی که برای خرده آزمون های عملی اندکی پایین تر ۰/۸۹ و ۰/۸۹ است. پایایی بازآزمایی برای هر ۳ مقیاس کاملاً بالا بوده، اما در مورد خرده آزمون های خاص تا اندازه ای پایین تر است. اعتبار بازآزمایی در فاصله زمانی ۲۳ روز برای هر گروه سنی برای مقیاس کلی ۰/۹۵ مقیاس های کلامی و عملی به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۸۷ بوده است (مارنات، ۲۰۰۳؛ پاشاشریفی و نیکخوا، ۱۳۸۵).

آزمون اختلال خواندن

برای اندازه گیری سطح توانایی خواندن و تشخیص دانشآموزان نارساخوان از آزمون اختلال خواندن که توسط نصفت و نظری ساخته و هنجاریابی شده است، استفاده شد. بر مبنای این آزمون، سه خصوصیت عمده بالینی یعنی اشتباہات خواندن (از قبیل حذف، افزودن، جابه جایی، جایگزینی و وارونه خوانی)، سرعت خواندن و درک مطلب دانشآموزان نارساخوان مورد سنجش قرار گرفت. بر مبنای این آزمون، به ازای هر

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار نمرات متغیرهای اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی بر حسب گروه

متغیرهای پژوهش	اختلالات اضطرابی	دانشآموزان عادی	دانشآموزان نارساخوان	انحراف معیار
اضطراب تعییم‌یافته	۱۱/۲۲	۲/۴۱	۱۴/۱۰	۳/۸۲
اضطراب اجتماعی	۸/۰۱	۱/۴۲	۱۱/۶۲	۲/۸۲
اضطراب جدایی	۱۰/۰۵	۲/۲۶	۱۲/۵۲	۳/۰۵
هراس/جسمانی‌شکل	۱۵/۱۰	۲/۲۹	۱۹/۷۸	۴/۹۶
مدرسه‌هراسی	۴/۱۸	۰/۴۸	۶/۳۸	۱/۵۸

استفاده از روش تحلیل واریانس چندمتغیره، ابتدا پیش‌فرضهای این روش آماری یعنی بررسی همگنی واریانس‌ها از طریق آزمون لوین مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. نتایج آزمون لوین نشان داد که فرض برابری خطای واریانس در متغیر اضطراب تعییم‌یافته ($F=1/26$, $sig=0/54$)، در متغیر اضطراب اجتماعی ($F=2/17$, $sig=0/34$)، در متغیر اضطراب جدایی ($F=3/45$, $sig=0/09$)، در متغیر هراس/جسمانی‌شکل ($F=0/691$, $sig=0/86$) و در متغیر مدرسه‌هراسی ($F=0/975$, $sig=0/94$) تأیید می‌گردد. نتایج تحلیل واریانس چندمتغیری در جدول ۲ نشان داده شده است.

همان‌گونه که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، دانشآموزان نارساخوان در همه متغیرهای پژوهش نمرات بیشتری نسبت به دانشآموزان عادی به دست آورده‌اند. بیشترین میانگین هم در گروه دانشآموزان نارساخوان (۱۹/۷۸) و هم دانشآموزان عادی (۱۵/۱۰) مربوط به متغیر هراس/جسمانی‌شکل بوده و کمترین میانگین هم مربوط به مدرسه‌هراسی در دانشآموزان نارساخوان (۶/۳۸) و دانشآموزان عادی (۴/۱۸) است. در مجموع، میانگین مشکلات اضطرابی در دانشآموزان نارساخوان نسبت به دانشآموزان عادی بالاتر است. همچنین بهمنظور پاسخگویی به سؤال تحقیق از تحلیل واریانس چندمتغیره (مانوا) استفاده شد. البته لازم به ذکر است که قبل از

جدول ۲. نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره روی نمرات متغیرهای پژوهش در گروههای دانشآموزان نارساخوان و عادی

آماره	مقدار	F	فرمایه df	خطا df	سطح معنی‌داری	آزمون
اثر پیلایی	۰/۵۵۱	۲۳/۰۹۸	۵	۹۴	۰/۰۰۱	
لامبدای ویلکز	۰/۴۴۹	۲۳/۰۹۸	۵	۹۴	۰/۰۰۱	
اثر هتیلینگ	۱/۲۲۹	۲۳/۰۹۸	۵	۹۴	۰/۰۰۱	
بزرگ‌ترین ریشه روی	۱/۲۲۹	۲۳/۰۹۸	۵	۹۴	۰/۰۰۱	

پژوهش در گروه دانشآموزان نارساخوان دارای تفاوت معنی‌دار با گروه دانشآموزان عادی است، از تحلیل واریانس یکراهه در متن مانوا استفاده گردید که نتایج حاصل از آن در جدول ۳ درج شده است.

بر اساس نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره (لامبدای ویلکز = $0/449$ و $F=23/098$) در سطح معنی‌داری $P=0/001$ می‌توان بیان کرد که این بررسی از لحاظ آماری در سطح $P=0/05$ معنی‌دار است. جهت پی بردن به اینکه کدامیک از متغیرهای

جدول ۳. نتایج حاصل از اجرای تحلیل واریانس یک راهه در متن مانوا بر متغیرهای پژوهش

آماره	مجموع مجذورات	میانگین مجذورات	df	F	سطح معنی‌داری
مدرسه‌هراسی	۱۲۱/۰۱	۱۲۱/۰۱	۱	۸۷/۷۳۳	۰/۰۰۱
اضطراب اجتماعی	۳۲۷/۶۱۰	۳۲۷/۶۱۰	۱	۶۵/۵۵۱	۰/۰۰۱
اضطراب جدایی	۱۰۰/۰۱	۱۰۰/۰۱	۱	۱۳/۷۸۴	۰/۰۰۱
اضطراب تعییم‌یافته	۲۰۷/۳۶۰	۲۰۷/۳۶۰	۱	۲۰/۲۱۹	۰/۰۰۱

میکیولینسر (۲۰۰۴) هم‌سو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که دانشآموزان نارساخوان در موقعیت‌های اجتماعی و بهخصوص در مدرسه اضطراب بیشتری را تجربه می‌کنند که کارآیی آنها را در مقایسه با دانشآموزان عادی تحت تأثیر قرار می‌دهد و در نتیجه با کسب نتیجه‌های ضعیف که موجب پایین آمدن خودکارآمدی و عزت‌نفس آنان می‌شود، سلامت اجتماعی آنان کاهش می‌باید (لودیگووسکا و زپیتا، ۲۰۱۲). اضطراب بالا در موقعیت‌های اجتماعی و مدرسه در عملکرد دانشآموزان دارای اختلال یادگیری تداخل ایجاد می‌کند (عیسی، ۲۰۱۰). این امر در پی کاهش پیشرفت تحصیلی، سبب شکل‌گیری دید منفی نسبت به خود و دیگران می‌شود که موجب می‌شود مشارکت و پیوند اجتماعی کمتری با دیگران داشته باشند و در نتیجه به احتمال کمتری مورد پذیرش و حمایت دیگران قرار گیرند (عباسی، ۱۳۹۴). از سوی دیگر دانشآموزان دارای اختلال یادگیری بهدلیل مهارت‌های اجتماعی ضعیف و مشکلاتی که در زمینه سازگاری با دیگران دارند، احساس کارآمدی اجتماعی پایینی دارند که به ترس از اشتباه در مقابل دیگران یا ارزیابی منفی توسط دیگران می‌انجامد (زلالی و قربانی، ۱۳۹۳). تبیین دیگری که می‌توان برای این یافته ذکر کرد این است که دانشآموزان دارای اختلال یادگیری محیط خانوادگی پراسترسی دارند و مهارت‌های بین فردی و اجتماعی ضعیفتری نسبت به دانشآموزان عادی دارند؛ در نتیجه بیشتر در معرض اضطراب اجتماعی قرار می‌گیرند که این حالت اضطراب بالا موجب انزوا و گوشگیری این دانشآموزان در مدرسه، ارتباط کمتر با همسالان شده و در نتیجه سبب می‌شود که این دانشآموزان از محبوبیت کمتری در بین همسالان برخوردار شوند و در نهایت، مشارکت کمتری در مقایسه با دانشآموزان عادی از خود نشان می‌دهند (لودیگووسکا و زپیتا، ۲۰۱۲).

بر اساس جدول ۳ نمرات هر کدام از متغیرهای پژوهش به شرح زیر است: مدرسه‌هراستی ($P=0/001$ ، $F=87/733$)، اضطراب اجتماعی ($P=0/001$ ، $F=65/551$)، اضطراب جدایی ($P=0/001$ ، $F=13/784$)، اضطراب تعمیم‌یافته ($P=0/001$ ، $F=20/219$) و هراس/جسمانی‌شکل ($P=0/001$ ، $F=36/577$). همان‌طور که جدول ۳ نشان می‌دهد، به طوری کلی همه متغیرهای پژوهش در دو گروه دانشآموزان نارساخوان و عادی دارای تفاوت معنی‌دار است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی و مقایسه مدرسه‌هراستی و اضطراب اجتماعی در دانشآموزان نارساخوان و عادی است. بر اساس نتایج به دست‌آمده بین دو گروه نارساخوان و عادی در متغیرهای پژوهش تفاوت معنی‌داری وجود دارد. تحلیل واریانس چندمتغیره بین گروهی یکراهه در مورد متغیرهای وابسته اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراستی و متغیر مستقل گروه (nar-saxwan و عادی) اجرا گردید که نتیجه حاصل از چهار آزمون اثر پیلایی، لامبدای ویلکز، اثر هتیلینگ و بزرگ‌ترین ریشه روی نشان داد که متغیرهای وابسته به طور معنی‌داری از گروه تأثیر می‌پذیرند ($P=0/001$ ، $F=23/098$). مقایسه بین گروه‌ها نشان داد که بین گروه دانشآموزان نارساخوان و دانشآموزان عادی از لحاظ اضطراب اجتماعی، اضطراب جدایی، اضطراب تعمیم‌یافته، هراس/جسمانی‌شکل و مدرسه‌هراستی در سطح $P=0/001$ تفاوت معنی‌دار وجود دارد. بر اساس نتایج، دانشآموزان نارساخوان در قیاس با دانشآموزان عادی در متغیرهای اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراستی دارای نمرات بیشتری هستند. این یافته با نتایج مطالعات نلسون و گریگ (۲۰۱۲)، نویتا و ویتراک (۲۰۱۶)، رستمی، ویسی، جعفریان دهکردی و آل‌کشیر (۲۰۱۴)، عباسی (۱۳۹۴)، زلالی و قربانی (۱۳۹۳)، آرباخ و همکاران (۲۰۰۸) و آل-یاگن و

سایر شهرها با محدودیت مواجه می‌سازد. این پژوهش فقط روی دانشآموزان سال‌های چهارم، پنجم و ششم ابتدایی انجام شده است که باید در تعمیم نتایج به دیگر پایه‌های تحصیلی احتیاط کرد. با توجه به اینکه نمونه مورد مطالعه حاضر از بین دانشآموزان مدارس انتخاب شده‌اند، تعمیم نتایج به نمونه‌های بالینی باید با احتیاط انجام گیرد. بنابراین پیشنهاد می‌شود در این زمینه پژوهش‌های دیگری در شهرهای مختلف انجام گیرد. همچنین پیشنهاد می‌شود در این زمینه پژوهشی با نمونه دانشآموزی سایر مقاطع انجام گیرد و نتایج پژوهش‌های دو تحقیق مورد مقایسه و تجزیه و تحلیل قرار گیرد. با توجه به فراوانی بالای این اختلال در دوران کودکی و نوجوانی که سبب افزایش مراجعه به مراکز درمانی ناتوانی یادگیری می‌شود، انجام پژوهش‌های روان‌شناختی مرتبط با این اختلال می‌تواند به شناسایی و درمان مشکلات روان‌شناختی در این افراد کمک‌های شایان توجهی صورت دهد.

پی‌نوشت‌ها

1. Learning Disabilities
2. Dyslexia
3. School Phobia
4. Screen for Child Anxiety Related Emotional Disorders (SCARED)
5. Child Symptom Inventory

منابع

- باعزت، ف. (۱۳۸۷). تعیین عوامل اختلال‌های هیجانی مؤثر بر نارساخوانی دانشآموزان مقطع ابتدایی. *مجله پژوهش در حیطه کودکان استثنایی*، ۴(۱)، ۴۰۴-۴۱۲.
- پاشا شریفی، ح. (۱۳۹۰). *نظریه و کاربرد آزمون‌های هوش و شخصیت*. تهران: انتشارات سخن.
- پالاهنگ، ح.، ربیعی، م.، خرمدل، ک.، زره‌پوش، ا. و سجادیان، پ. (۱۳۹۱). روانی، پایایی و ساختار عاملی نسخه ۷۱ گویی‌های غریب اختلال‌های هیجانی مرتبط با اضطراب کودک. *مجله روان‌پژوهی و روان‌شناسی بالینی ایران*، ۳(۱۱)، ۲۰۲-۲۱۰.
- تولکی‌زاده، ج. (۱۳۷۵). *بررسی همه‌گیر‌شناسی اختلالات رفتار ایدایی و کمبود توجه در دانشآموزان دبستانی شهر گناباد* (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران.
- جهانگیری، ب.، و بزرگر، م. (۱۳۹۳). *کفایت روانسنجی نسخه فارسی مقیاس غربالگری اختلالات هیجانی مرتبط با اضطراب کودکان* و

تبیین دیگری که می‌توان به آن اشاره کرد این است که در دانشآموزان نارساخوان ترس‌های مدرسه‌ای در ۴ مرحله خود را نشان می‌دهند؛ مرحله اضطراب ناشی از جدایی، مرحله امتناع از مدرسه رفتن، مرحله آشفتگی مرضی درونی و بالاخره مرحله احساس درد، تهوع و بهم‌خوردگی دل که البته اساس آن اختلال اضطراب جدایی است. کودکان مبتلا به اختلال اضطراب جدایی نسبت به جدایی از والدین یا دور شدن از خانه، اضطراب مفطر، ناتوان‌کننده و نامتناسب با سن از خود نشان می‌دهند. این‌گونه ترس‌ها ممکن است در کودکان به صورت احساس اضطراب مبهم بروز کند یا کودک هر شب کابوس ببیند که او را دزدیده‌اند، کشته شده است یا والدین او مرده‌اند. برای این کودکان دشوار است که به تنها‌ی در یک اتاق باشند، تنها بخوابند، خرید کنند و در مدرسه به صورت طبیعی حضور داشته باشند (آرباخ و همکاران، ۲۰۰۸).

بر اساس نتایج حاصل از پژوهش حاضر می‌توان نتیجه‌گیری نمود که بررسی میزان اختلالات اضطرابی در کودکان مبتلا به نارساخوانی که دارای مشکلات اساسی در یادگیری و سازگاری اجتماعی هستند، به منظور شناخت بهتر ویژگی‌های روان- عصب‌شناختی این افراد و نیز برای طراحی روش‌های درمانی کارآمد و مبتنی بر نیاز آنها ضروری به نظر می‌رسد. در این خصوص چنانچه بتوان دانش و آگاهی متخصصان، درمانگران و خانواده‌ها را نسبت به تشخیص بهموقع و مداخله سریع افزایش داد، می‌توان از بروز انزوای اجتماعی، اختلالات اضطرابی، برخوردهای نامناسب، تنبیه و مشکلات تحصیلی همچون مدرسه‌هراسی و طرد مدرسه پیشگیری نمود. پژوهش حاضر به رغم اینکه در زمینه سنجش اختلالات اضطرابی و مدرسه‌هراسی در دانشآموزان نارساخوان امیدوار کننده است، اما محدودیت‌هایی نیز دارد. از محدودیت‌های این پژوهش مختص بودن نمونه به شهرهای بوشهر و برازجان است که تعمیم‌یافته‌ها را به

- 100-121.
- Eissa, M. (2010). Behavioral and emotional problems associated with dyslexia in adolescence. *Current Psychiatry*, 17(1):39-47.
- Humphrey, N., & Mullins, P. M. (2002). Self-concept and self-esteem in developmental dyslexia. *Journal of Research in Special Educational Needs*, 2(2), 114-126.
- odygowska, E., & Czepita, D. (2012). School phobia in children with dyslexia. *Annales Academiae Medicae Stetinensis*.
- Margari, L., Buttiglione, M., Craig, F., Cristella, A., de Giambattista, C., Matera, E., et al. (2013). Neuropsychopathological comorbidities in learning disorders. *BMC neurology*, 13(1):1-19.
- Mugnaini, D., Lassi, S., La Malfa, G., & Albertini G. (2009). Internalizing correlates of dyslexia. *World Journal of Pediatrics*, 5(4):255-264.
- Muris, P., de Jong, P. J., & Engelen, S. (2004). Relationships between neuroticism, attentional control, and anxiety disorders symptoms in non-clinical children. *Personality and Individual Differences*, 37(4):789-297.
- Nelson, J. M., & Gregg, N. (2012). Depression and anxiety among transitioning adolescents and college students with ADHD, dyslexia, or comorbid ADHD/dyslexia. *Journal of Attention Disorders*, 16(3):244-254.
- Novita, S., & Witruk, E. (2016). Anxiety and Dyslexia: A Cross-Cultural Study. *European Journal of Special Needs Education*, 9(2), 1-11.
- Rostami, M., Veisi, N., Jafarian Dehkordi, F., & Alkasir, E. (2014). Social Anxiety in Students with Learning Disability: Benefits of Acceptance and Commitment Therapy. *Journal of practice in clinical psychology*, 2(4):277-284.
- Sadock, B. J., & Sadock, V.A. (2011). *Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry*. Lippincott Williams & Wilkins.
- Sedaghati, L., Foroughi, R., Shafiei, B., & Maracy, M. R. (2010). Prevalence of dyslexia in first to fifth grade elementary students Isfahan, Iran. *Bimonthly Audiology-Tehran University of Medical Sciences*, 19(1):94-101.
- Su, L., Wang, K., Fan, F., Su, Y., & Gao, X. (2008). Reliability and validity of the screen for child anxiety related emotional disorders (SCARED) in Chinese children. *Journal of Anxiety Disorders*, 22(4):612-21.
- Wajuihian, S., & Naidoo, K. (2011). Dyslexia: An overview. *African Vision and Eye Health*, 70(2):89-98.
- Wilson, A. M., Armstrong, C. D., Furrie, A., & Walcot, E. (2009). The mental health of Canadians with self-reported learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 42(1):24-40.
- میزان شیوع این اختلالات در مدارس راهنمائی شهر شیراز. نخستین همایش ملی علوم تربیتی و روان‌شناسی: مرودشت. زلای، ب.، و قربانی، ف. (۱۳۹۳). مقایسه انگیزش تحصیلی و استیاق به مدرسه در دانشآموزان با و بدون نارساخوانی. *مجله ناتوانی‌های یادگیری*، ۴(۳)، ۵۸-۴۴.
- سیف نراقی، م.، و نادری، ع. (۱۳۸۴). نارسایی‌های ویژه در یادگیری. تهران: ارسپاران.
- عباسی، م. (۱۳۹۴). مقایسه بهزیستی اجتماعی و اضطراب اجتماعی در دانشآموزان با و بدون ناتوانی یادگیری خاص. *مجله ناتوانی‌های یادگیری*، ۵(۲)، ۹۱-۷۴.
- قمری گیوی، ح.، عباسی، ا.، و فلاحزاده، م. (۱۳۸۸). بررسی میزان شیوع اختلال اضطراب منتشر در بین دانشآموزان پایه پنجم و اثربخشی روش‌های خودگویی درونی و بیرونی بر کاهش آن. *مجله مطالعات روان‌شناسخنی*، ۵(۲)، ۲۶-۹.
- کمیجانی، م. (۱۳۸۴). افسردگی و اضطراب در کودکان با ناتوانی‌های یادگیری. *مجله استثنایی*، ۴۶(۳)، ۸-۳.
- مارنات، گ. (۲۰۰۳). راهنمای سنجش روانی. (ترجمه حسن پاشاشریفی و محمدرضا نیکخوا). (۱۳۸۵). تهران: انتشارات رشد.
- نصفت، م.، و نظری، م. (۱۳۸۲). آزمون تشخیصی اختلال خواندن: گزارش نهایی طرح پژوهشی. تهران: دانشگاه تهران.
- Al-Yagon, M., & Mikulincer, M. (2004). Patterns of close relationships and socioemotional and academic adjustment among school-age children with learning disabilities. *Learning Disabilities Research & Practice*, 19(1), 12-19.
- Auerbach, JG., Gross-Tsur, V., Manor, O., & Shalev, R. S. (2008). Emotional and behavioral characteristics over a six-year period in youths with persistent and nonpersistent dyscalculia. *Journal of learning disabilities*, 41(3), 263-273.
- Birmaher, B., Brent, D. A., Chiappetta, L., Bridge, J., Monga, S., & Baugher, M. (1999). Psychometric properties of the Screen for Child Anxiety Related Emotional Disorders (SCARED): a replication study. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 38 (10), 1230-1236.
- Blachman, B. A. (2013). *Foundations of reading acquisition and dyslexia: Implications for early intervention*. New York: Routledge.
- Boyd, R. C., Ginsburg, G. S., Lambert, S. F., Cooley, M. R., & Campbell, K. D. (2003). Screen for Child Anxiety Related Emotional Disorders (SCARED): psychometric properties in an African-American parochial high school sample. *Journal American Academic Child and Adolescent Psychiatry*, 42(10):1188-1196.
- Diakakis, P., Gardelis, J., Ventouri, K., Nikolaou, K., Koltsida, G., Tsitoura, S., & et al. (2008). Behavioral problems in children with learning difficulties according to their parents and teachers. *American Academy Pediatrics*, 121(2):



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی